

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 43. Cantacuzenus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Apostolorum, deinde in S. Stephani coenobium congregati Isidoro ibi & cunctis cum eo sentientibus interdixere sacrorum communionem; & subsignatam sententiam suam libere miserunt. Sollicitus a parte altera Imperator contempsit alios: alios bonis aut honoribus privavit: multos ex urbe expulit. Postmodum Antiochia, Trapezunte, Alexandria, e Cypro, ex Rhodo, & aliunde venerunt litteræ Isidoro, Palamanti, ac eorum sectatoribus sacras dicentium diras Præsum & Sacerdotum, qui doctrinæ Patrum adhærentes nova omnia respuebant.

sæcul. XIV.
A.C. 1347.

§. XLIII.

Cantacuzenus Imperator.

Cantacuzenus ornamenta imperatoria *Sup. §. 10.*

anno 1341 assumpsisse sibi haud contentus, 21 Maji an. 1346 rite se coronandum Adrianopoli curavit per Lazarum Hierosolymæ Patriarcham, qui multis cum Episcopis Constantinopoli se submoverat. At Isidorus & Palamitæ Cantacuzeno persuadebant, illum actum non fuisse satis authenticum, & iterandum esse Constantinopoli. Igitur ejus ceremonia fiebat 13 Maji an. 1347 in templo Blaquernensi: quia Sophiani latus corruerat: sedebant ibi simul duo Imperato-

*Nic. l. 15.
c. 5. 11.
Cant. l. 3.
c. 92. l. 4 c. 4.*

Hist. Ecclesiast. Tom. XXIII. Qq res

Sæcul. XIV. res Joannes Palæologus, & Joannes Cantacuzenus in suo uterque folio; ac tres
A.C. 1347. Imperatrices, Anna Imperatoris adolescentis mater, Irene Cantacuzeni conjux, ac Helena horum filia, quæ Imperatori Palæologo nupsit 21 Maji.

Nic. l. 15.

c. 13.

Cant. l. 4. c. 3.
p. 717.

Totum exercitum populumque omnem angebat anathema, in primordio belli civilis a Patriarcha Joanne pronunciatum in cunctos, qui Cantacuzenum agnoscerent Imperatorem, vel cum Palamante ac sectatoribus ejus haberent commercium. Quapropter novus Patriarcha Isidorus e suggestu publice legit absolutionem: quam ut irritam eludebant adversarii, ridiculum putantes ab homine plurium criminum reo absolvi alios. Loco Præfulum & Sacerdotum, a quibus se vitari cernebat, consecravit multos, qui credebantur indocti & inhabiles; & Palamantem de spe sedis suæ depulsum solatii causa inauguravit Archiepiscopum Thessalonicensem. At is præclusa sibi urbe, quanquam imperatoris instructus litteris erat, in Lemnum insulam se recipere cogebatur.

c. 15. p. 76.

Interim Cantacuzenus ad Clementem Papam tres Legatos misit, Georgium Spanopulum, seu Hispanici vestiarii Præfectum, Sigerum Prætorem populi, & Latinum quendam nomine Franciscum, qui diu serviebat Imperatori Græco, sed Pa-

pæ

c. 9.

pæ cognitus erat. Hanc per legationem cogitabat ex Papæ animo delere iniquas relationes sui cum Turcis foederis, quorum opem in bello civili poposcerat, & quibus dederat occasionem necandi vel in servitutem abstrahendi permultos Græcos: immo suarum etiam filiarum quandam Orchano illorum Sultano desponderat. Volebat ergo exponere Papæ, se necessitate belli hoc ad foedus inductum esse, nec religionem ibi partem habuisse aliquam. Deinde postulabat, ut declararetur Dux expeditionis bellicæ, quam Papa & Principes Occidentis contra ethnicos pararent: seque haud parum eo collaturum ajebat, si copiis permitteret liberum in Asiam transitum; & ipse illuc veniret. Gloriabatur enim se in studio tuendi nominis Christiani antecessorum nulli cedere. Papa exceptis optime Legatis se missurum Nuncios promisit, qui responsum ferrent. Scribebat 15 Apr. 1348.

Sæcul. XIV.

A.C. 1348.

§. XLIV.

Papa emit Avenionem.

Eodem tempore Regina Neapolis Joanna Avenione agebat: quo perfugerat, ut devitaret insectationes Ludovici Regis Hungariæ, a quo dicebatur fuisse affinis cædi Regis Andreæ mariti sui,

Sup. §. 18.

J. VIII. l. 12.

c. 111.

Qq 2

cujus